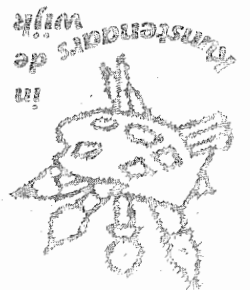

Materiaal, mens, binnenkant, buitenkant

door Marjolaine Marjif

Aan de buitenkant van het huis kun je het niet zien, maar als je binnen bent: licht, ruimte, veel wit met daarin, zo lijkt het althans, zorgvuldig gekozen en geplaatste schilderingen en objecten die op rustige wijze de aandacht vragen. Het zijn werken van diverse kunstenaars, maar een aantal spat eruit: de kommen die gemaakt zijn door Marthe Fuld, de woonkamer van het huis. Sinds 2001 hebbe wij namelijk een nieuwe kunstenaar in de wijk, zij het dat zij er al een tijdje woonde. Het zit namelijk zo...

variërend van 20 tot 36 cm.) Op iedere kom menselijke vormen, losjes getekend met zwarte lijnen. Aansluitend zijn kleurvlakken aangebracht in een of maximaal twee kleuren, maar wel in vele schakeringen. Soms gemengd met een tinteling goud of zilver, soms in streken erop gezet, soms getampo-neerd, soms van tevoren en soms op de schaal gemengd. Marthe beschil-dert binnen- en buitenkant, zodat door het doorzichtige van het glas gelaagdheid en diepte ontstaan. Uit een kast haalt Marthe nog meer kommen, die ze naast elkaar in het zonlicht zet. Het licht speelt met de kleuren, ze lijken wel te gloeien.

Het begint met een gedachte

"De kommen zijn een soort zelfportretten. Het komt helemaal uit mij." Heel beslist: "het is wat ik fysiek voel, of wat ik ergens van vind (hoe ik iets belee),

Van de buurkinderen kreeg Marthe op een gegeven moment een beschilderd bord cadeau. Het leek haar leuk dat ook eens te proberen: "ik kocht porseleinverf en begon ook op een bord. Maar al snel dacht ik: pat werken kan net zo goed op papier. Met deze verf wilde ik proberen het zo specifiek mogelijk te doen. En de kom is een van de meest voorkomende vormen bij porselein, vandaar dat ik daarmee aan de slag ging. Dat was spannend, je kunt het zelf niet goed zien als je werkt: heel uitdagend. Toen dacht ik: porselein is een soort glas, dus ik zou ook op glas kunnen werken. Dan krijg je die doorzichtigheid. Dat is nog spannender!"

Kleur en diepte

En zo komt het dat in Marthes huis her en der prachtig gekleurde kommen staan, van klein tot groot (diameter

of wat ik wil. Een voorbeeld: iedere kom is een menselijke figuur.

Ik stel me voor hoe ik zit, concentreer me op zitten, wat betekent dat. Op je billen, ook een beetje op je voeten, wat voor gevoel roept het op. En van daaruit begin ik te schilderen. Ja, hoe komt een mens erbij dat 'zitten' interessant is? Ik heb een tijd 'body-mind centering' gedaan, een manier van bewegen waarbij je heel bewust bent van je lichaam, water erin je lichaam gebeurt. Daardoor ben ik genuegd met dit soort dingen bezig te zijn. Achteraf kan ik het niet altijd meten herkennen, dan moet ik goed kijken wat ook alweer de gedachte was waarmee ik begon." Ze pakt een paar kommen op en bekijkt ze aandachtig: "deze is leunen, ik ben hier begonnen met een elleboog. Deze is schilderen (een hand met penseel, daaruit volgt bord cadeau. Het leek haar leuk dat ook eens te proberen: "ik kocht porseleinverf en begon ook op een bord. Maar al snel dacht ik: pat werken kan net zo goed op papier. Met deze verf wilde ik proberen het zo specifiek mogelijk te doen. En de kom is een van de meest voorkomende vormen bij porselein, vandaar dat ik daarmee aan de slag ging. Dat was spannend, je kunt het zelf niet goed zien als je werkt: heel uitdagend. Toen dacht ik: porselein is een soort glas, dus ik zou ook op glas kunnen werken. Dan krijg je die doorzichtigheid. Dat is nog spannender!"

deze kom heb ik een hand buiten de binnenkant, wat buiten. Kijk, op ge van het glas. Wat schilder je aan de binnenkant, wat buiten. Kijk, op de binnenkant, wat buiten. Toch zie je ze allebei. Ik plak soms ook iets op de kommen, zoals afgeschuurde krantenknipsels of gaas. Dat gebruik ik dan weer als aanknopingspunt voor de voorstelling. Eigenlijk ben ik steeds met vier dingen bezig: materiaal, mens, binnenkant, buitenkant."

Wat eraan vooraf ging

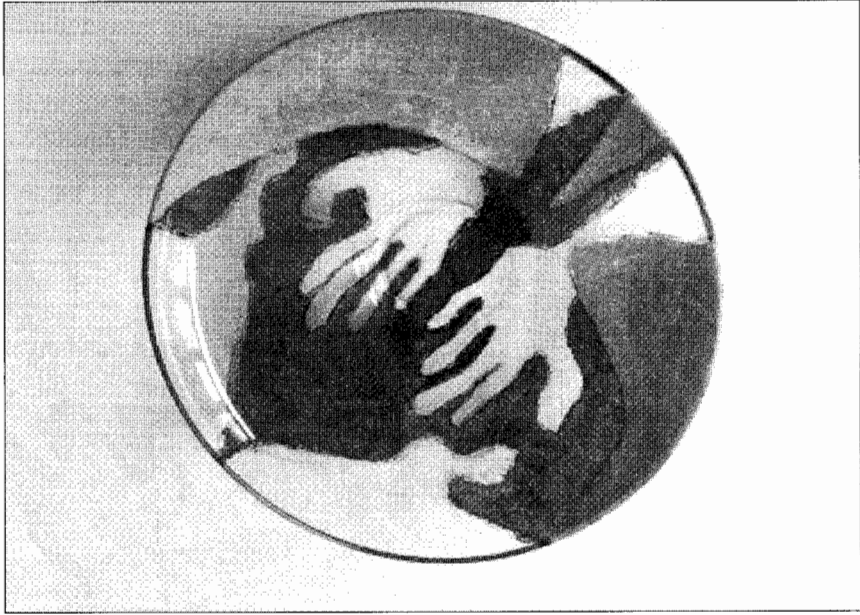
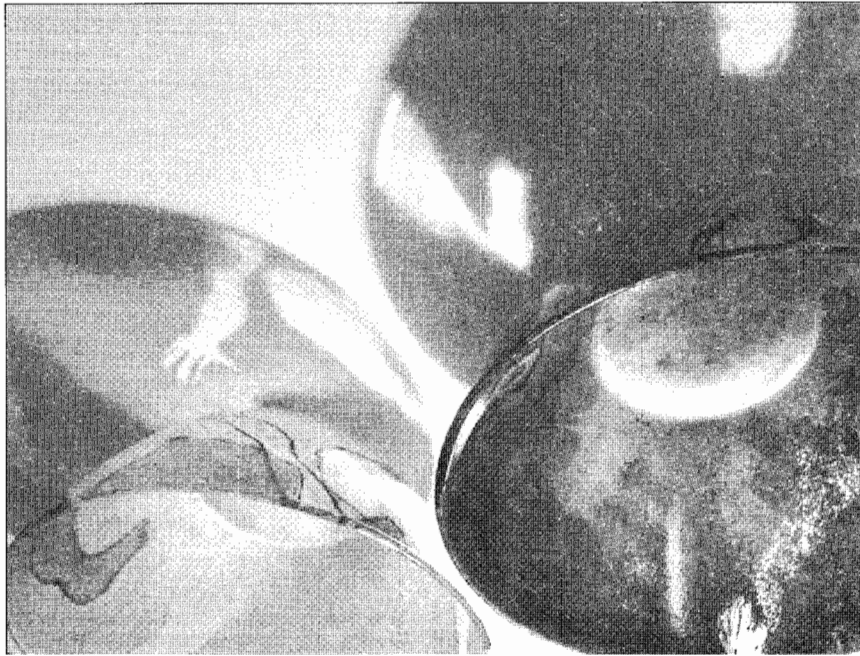
"Na het schilderen vind ik de kommen gewoon mooie dingen om te zien, ik

het geschreven woord. Ook naast haar werk trouwens, want ze was enkele jaren hoofdredacteur van het wijkblad Beoordenhout. "Dat schrijven, daar leg je wel je ziel in, maar het ging niet over mij. Ik liet anderen zien, wel via mijn bril."

Bewuster door reacties van anderen
De kommen zijn anders: "ze zijn heel erg van mij." "Waarom dit wel laten zien?" "Ik durf het nu, ben niet meer bang dat mensen het niet mooi vinden, ik ben de angst voorbij. Het is een enorme beloning. Het begon de eerste keer dat ik ze exposeerde. Mensen werden er blij van, merkte ik. Ze wilden het kopen, geweldig vond ik dat. Doordat ik het laat zien, krijg ik reacties. Daardoor denk ik erover na en wordt het weer professioneler. Je wordt er bewuster door, je ziet meer omdat andere mensen met jou kijken. Het wordt zo steeds nóg interessanter." Marthe heeft inmiddels geëxposeerd bij onder andere De Baak in Noordwijk, Bas van Pelt, diverse ministeries en bij Art Gallery Crystal D.

Veelzijdigheid

"Ik ben actief gaan schilderen omdat ik altijd bezig was met werk, werk, werk. Ik wilde mezelf hervinden, rust vinden. Ik werk nu hiernaast ook nog, ben projectmanager bij een ministerie. Daar ben ik veel aan het regelen en organiseren, ik houd me bezig met ICT en wetgeving, moet binnen deadlines met veel verschillende partners dingen voor elkaar boksen. Vind ik ook leuk. Met alle kanten die ik in me heb, probeer ik iets te doen. De kommen zijn weer een heel andere kant. Zit ik gewoon heerlijk te genieten van mijn kleurtjes. Ik droom ook vaak van de kleuren die ik wil maken. Ik probeer het jou nu uit te leggen, maar dat is best lastig: ik ben er niet ratio-neel mee bezig, het is uit gevoel. Ik ben zelf ook verrast door die kommen. Hee, kan dat, hee kan ik dat zo schilderen, hee, kan ik die kleur maken..."

Foto's Cora Koning

renommeerde kunstenaars als docent. Ik heb daar van alles gedaan: modeltekenen, boetseren, veel geëst. Maar ik wou geen kunstenaar worden. Ik wilde niet verkopen, vond het moeilijk om mijn werk te laten zien, een soort van verlegenheid denk ik. En ik wilde iets maatschappelijks doen. Misschien is kunst dat ook wel, maar toch..."
Ze deed de lerarenopleiding (Nederlands en tekenen), waarna ze enige tijd werkte als lerares. Er volgden andere banen waarin Marthe zich vaak (onder meer) bezig hield met

geniet zelf het meeste van de kleuren. Ik meng de kleuren zelf en kies waar ik zin in heb of wat ik passend vind bij de voorstelling, leef me er gewoon in uit. Ik kleur de buitenvorm, dat deed ik al jaren op het platte vlak, zag ik op eens. "Lachend: "zo kom je erachter dat je steeds hetzelfde doet." Marthe vertelt dat ze haar hele leven al heeft gedaan, kend en geschilderd, vanaf dat ze een klein meisje was. Na de middelbare school deed ze de Vrije Academie in Den Haag. "Een kunstvakopleiding, niet zo officieel, maar wel met ge-